

ת"פ 6062/09/18 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד יוסף בן ציון

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 6062-09-18 מדינת ישראל נ' בן ציון

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אוראל צבע רזנצווייג

נגד

הנאשם

יוסף בן ציון

ע"י ב"כ עו"ד עידן שני

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1957, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירה של **הלנה והעסקה של שני שוהים בלתי חוקיים**, בניגוד לסעיף 12ב3(א)(1) לחוק הכניסה לישראל. על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 24.9.17 ביקש הנאשם - בהתאם לבקשתו של ראובן שמרלינג ז"ל, מי שהיה שותפו בעסק של מחסן פחמים בכפר-קאסם (להלן - **המנוח**) - מנור נעאמנה לאתר עבורו פועלים לטובת עבודה במחסן הפחמים. ביום 24.9.17 הסיע נור מכפר עראבה למחסן הפחמים שני תושבי אזור אשר לא אחזו אישורי שהייה בארץ. בהמשך לכך, העסיק והלין הנאשם את תושבי האזור, בצוותא עם המנוח, במחסן הפחמים עד תאריך 4.10.17, אז היכו השניים את המנוח במכות סכין, מכוש וכיסא עד למותו ונמלטו מהמקום.

2. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי המאשימה תטען לעונש ראוי של מאסר שיכול שירוצה בעבודות שרות וההגנה תטען באופן חופשי לעונש.

3. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שרות ל-18 חודשי מאסר. היא הפנתה לעובדה שכל הנסיבות המחמירות המנויות בסעיף 12ב3(א)(1) לחוק הכניסה לישראל התקיימו במקרה דנן - ההלנה וההעסקה היו של שני תושבים זרים; ההלנה וההעסקה היו למשך יותר מיומיים; ההלנה היתה במטרה להעסיק את תושבי האזור. במקרה זה ההלנה וההעסקה היו לתקופה של 10 ימים, מיום 24.9.17 עד 4.10.17. התובעת הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות וטענה שבמקרה זה הסיכון התממש, כך ששני תושבי האזור גרמו למותו של המנוח. את עונשו של הנאשם ביקשה למקם ברף התחתון של המתחם, זאת נוכח הודאתו בכתב

עמוד 1

האישום המתוקן, חרטתו והיעדר עבר פלילי. עוד ביקשה להשית מאסר על תנאי וקנס כספי. התובעת הפנתה לפסיקה.

4. ב"כ הנאשם טען שאלמלא מותו של המנוח לא היה מוגש כתב אישום כנגד הנאשם שכן התיק משופע בראיות מהן עולה שההלנה וההעסקה היו פרי בקשתו של המנוח. לדבריו, הנאשם מתייסר מעצם המחשבה שלמעשהו היתה תרומה כלשהי למותו של המנוח, אף שהמדינה אינה מייחסת לו כל אחריות לכך. מהבחינה הזו ניתן לומר שהנאשם בא על עונשו. הסיגור הפנה להשתלשלות העניינים עד להגשת כתב האישום המתוקן - הנאשם נחקר כעד בתיק הרצח של שותפו, כאשר במסגרת החקירה שם התברר שהנאשם, ולא המנוח, היה היעד לחיסול. לאחר שהנאשם בחקירותיו ביקש למזער מחלקו של המנוח על מנת שלא ישתמע שהמנוח הביא את התוצאה הנוראה על עצמו, בחלוף 9 חודשים, הוגש נגדו כתב האישום בתיקו. הנאשם לא ביקש לנהל הוכחות ונטל אחריות באופן מיידי. בנסיבות חריגות אלה מטרות הענישה כבר הושגו ברגע ששני תושבי האזור שהלין והעסיק רצחו את שותפו לעסק, מי שהיה לו כאח. הנאשם כבן 62, נעדר עבר פלילי מכל סוג שהוא, איש נורמטיבי. הסיגור הגיש מסמכים רפואיים בנוגע לרעיית הנאשם ונטען שהיא סיעודית בעקבות ניתוח לב שעברה (נע/1). בנסיבות אלה נטען שמתחם העונש ההולם נע החל ממאסר על תנאי או מספר חודשים ספורים של מאסר בעבודות שרות ועד ל-8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות. נוכח הנסיבות המפורטות לעיל, ביקש ב"כ הנאשם להשית עונש ברף התחתון של המתחם, דהיינו מאסר על תנאי וקנס כספי. הסיגור הפנה לפסיקה.

5. הנאשם בדברו האחרון הוסיף, בדמעות, שהוא בא על עונשו בכך שאיבד את חברו.

דין והכרעה

6. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם מוכרים וידועים וענינם שמירה על זכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה והעברתם במסגרת ביטחונית, לבל יכנסו למדינה מחבלים, מפגעים, גורמי טרור ושאר מרעין ביטחון שמטרתם לפגוע ולפגע באזרחי המדינה או לבצע עבירות פליליות אחרות. ערך חברתי מוגן נוסף הוא מניעת השאת רווחים כלכליים מההלנה והעסקה של תושבי אזור השוהים בישראל שלא כדין, כאשר בידוע הוא שמדובר בכוח עבודה זמין וזול, והפיתוי להעסיקם הוא רב. על כן, קבעה הפסיקה שיש להטיל על המסיעים, המלינים והמעסיקים עונשים משמעותיים על מנת להרתיעם ולהרתיע עבריינים בכוח, זאת נוכח פוטנציאל הסיכון הגלום בהעסקה, הלנה והסעה של תושבי אזור -

"בית משפט זה חזר ואמר, כי חטאם של המסיעים גדול מחטאם של השוהים הבלתי חוקיים, שכן הראשונים חוטאים ומחטיאים את הרבים... בע"פ 2784/13 מדינת ישראל נ' חמדי [פורסם בנבו] (2013) (שם הושתו 20 חודשי מאסר) נאמר כלהלן (פס' יא לפסק דיני): 'ואכן, אדם המסיע רכב עמוס בשוהים בלתי חוקיים פוגע בבטחון המדינה, ומסייע ביצירת תשתית לפעילות חבלנית...'; ונזכור כי גם אם אין בכוונת המסיע לגרום נזק בטחוני, לעולם אינו יכול לדעת בודאות מי כל נוסעיו, ומה זומם מי מהם' (ע"פ 617/15, מונטר נ' מדינת ישראל (2.4.15), פסקה י')."

ולענין מתחם העונש ההולם את עבירות ההסעה, ההלנה וההעסקה של שוהים בלתי חוקיים נפסק -

"המתחם ההולם לעניין מסיעים, מלינים ומעסיקים בנסיבות מחמירות בענייננו צריך להיות בין 5 ל-15 חודשי

מאסר, בעניין זה יש חשיבות עצומה להרתעה, כיון שהמדובר בעבירה שעיקרה כלכלי, וזאת כדי שייצא הקול הצלול מטעמנו כנגד מעשים אלה (ע"פ 2789/13, מדינת ישראל נ' חמדי (4.8.13), פסקה יא').

וראה גם עפ"ג (מחוזי מרכז) 4640-03-11 מדינת ישראל נ' שוואהנה (1.8.11) -

"הלכה פסוקה היא כי מי שמעסיק שב"ח, במיוחד במשך מספר ימים בבית עסק ממנו הוא מתפרנס, דינו לרצות מאסר ולובעבודות שירות".

7. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מלמדת כי אכן, כטענת ב"כ המאשימה, מתקיימות בענייננו כל הנסיבות המחמירות המנויות בסעיף 3ב12(א) לחוק הכניסה לישראל, באשר מדובר בהלנה והעסקה של שני תושבי אזור, למשך למעלה מיומיים (10 ימים) וההלנה היתה למטרת העסקת תושבי האזור. זאת ועוד, למרבה הצער, פוטנציאל הסיכון עליו מדברת ומתריעה כה רבות הפסיקה התממש ושני תושבי האזור שהועסקו על ידי המנוח והנאשם רצחו את המנוח. בנסיבות אלה, ונוכח העובדה שפוטנציאל הסיכון, למרבה הצער, התממש - אף שברור שאין לנאשם כל אחריות או תרומה למות המנוח - **אני קובע שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות ל-12 חודשי מאסר.**

8. בקביעת מתחם העונש ההולם, כמפורט לעיל, הבאתי בחשבון פסיקה הנוגעת לנאשמים שהעסיקו, הלינו או הסיעו תושבי אזור, אשר לאחר מכן ביצעו פעולת טרור והביאו לפציעתם או למותם של אזרחים, מבלי שיוחסה לנאשמים אחריות (בין במודעות, בין בעצימת עיניים ובין ברשלנות) לפציעה או לגרימת המוות -

א. ת"פ (נת') 10025-07-16 **מדינת ישראל נ' כבהה ואח'** (17.1.17) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שהסיע תושב אזור תמורת 500 ₪ לשוק בנתניה, שם ביצע תושב האזור פיגוע דקירה ופצע שני אנשים באורח בינוני וקל. לאחר מכן, מחק הנאשם בטלפון הסלולארי שלו את היסטוריית השיחות וההודעות על מנת שלא ישמשו ראיה בהליך הפלילי. לנאשם עבר פלילי מכביד והוא ריצה עונשי מאסר, בין היתר בגין עבירה זהה. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בכליאה ממשית.

ב. ת"פ (ב"ש) 35945-01-16 **מדינת ישראל נ' אבו עפאש** (15.3.17) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בכך שבמספר רב של הזדמנויות, במהלך השנים 2015-2016, הלן במחסן שבבעלותו, תמורת תשלום, תושבים זרים שנכנסו לישראל שלא כדין. שניים מאותם שוהים זרים הצטיידו ברובים, תחמושת, סכינים ורעל, ויצאו מאותו מחסן לבאר-שבע ומשם למתחם הקניות "שרונה" בתל-אביב, שם פתחו באש לעבר סועדים במסעדה ורצחו ארבעה בני אדם ופצעו 41 נוספים. על פי ההסדר טענה המדינה לעונש ראוי של 6 חודשי מאסר בפועל ואילו ההגנה ביקשה שעונש המאסר ירוצה בדרך של עבודות שרות. לנאשם הרשעות קודמות בעבירות על חוק הכניסה לישראל. בית המשפט, בבקרו את הסדר הטיעון אשר חרג, לטעמו, לקולא ממדיניות ענישה ראויה ונוהגת, גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בכליאה ממשית.

ג. ת"פ 29313-12-13 (ת"א) **מדינת ישראל נ' אנטבי** (20.7.15) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בהעסקת שב"ח במסעדת בשרים ובהלנתו בדירת מגורים מעל המסעדה בבת-ים (העסקה למשך כחצי שנה). בהמשך, רצח השב"ח את החייל תומר חזן ז"ל, אשר עבד עמו במסעדה. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות.

9. את עונשו של הנאשם החלטתי למקם בתחתית המתחם, זאת נוכח הנסיבות הבאות - הנאשם הודה ונטל אחריות בהזדמנות הראשונה, כאשר חרטתו כנה ואמיתית. התרשמתי שהנאשם מתייגר עד מאוד על מותו של שותפו, אשר היה לו כבן משפחה, וחרף העובדה שלא מיוחסת לו כל אחריות לגרימת המוות, ניכר בו שמצפונו אינו מרפה ממנו והוא מכה על חטא; לכך הוסף שכנראה במהלך חקירת תיק הרצח עלה שהנאשם היה יעד החיסול והרי ההשפעה הנפשית קשה שבעתיים; הנאשם כבן 62, נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא, איש עבודה, אשר לו זה המעמד המשפטי הראשון; נלקחו בחשבון היבטים רפואיים של הנאשם ושל אשתו כעולה **מנע/1**; נראה שהנאשם למד לקחו ולא קיים סיכון שישבו ויבצע עבירות בניגוד לחוק הכניסה לישראל.

יחד עם זאת, וחרף האמור לעיל, לא מצאתי שיש בכלל הנסיבות כדי להביא לחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם.

10. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים (60 ימים) מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות, וזאת בהסכמת הנאשם, ובהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השרות מיום 22.5.19. הנאשם יבצע את עבודות השרות במע"ש רב איכויות, רח' אהוד קינמון 8 בת ים, 5 ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

לצורך תחילת ריצוי עבודות השרות יתייצב הנאשם ביחידת עבודות השרות, מפקדת מחוז מרכז, ת.ד. 81, רמלה, ביום 10.7.19 שעה 08:00.

מובהר לנאשם כי במידה ויפר נהליו של הממונה על עבודות השרות או לא יישמע להוראותיו יהיה מוסמך הממונה על עבודות השרות להורות על הפסקת עבודות השרות והנאשם ירצה את יתרת התקופה בכליאה ממשית.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור כל עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ג. קנס כספי בסך 2,500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים החל ביום 16.7.19. לא ישולם תשלום במועד יעמוד מלוא הסכום לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט' סיוון תשע"ט, 12 יוני 2019, בנוכחות ב"כ המאשימה, עו"ד בני דורון, הנאשם ובא כוחו.

